

ע"פ 16465/03/17 - ראובן שמואל נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"ג 16465-03-17

לפני: כב' השופט רפי כרמל - אב"ד

כב' השופט כרמי מוסק

כב' השופטת שירלי רנר

המערער

ראובן שמואל

באמצעות ב"כ עו"ד א. בר צבי

נגד

מדינת ישראל

המשיבה

באמצעות ב"כ עו"ד מפרקליטות מחוז י-ם

פסק דין

ערעור על גזר דינו של בית משפט השלום בירושלים (כב' השופט מ' כדורי) מיום 29.1.17 בת"פ

54133-03-16.

כללי

1. המערער הורשע על יסוד הודאתו בתקיפת שוטר בנסיבות מחמירות ונדון לעונש של 7.5 חודשי מאסר בפועל, הופעל עונש מאסר למשך 5 חודשים, שנפסק על תנאי בתיק אחר, כך שהמערער ירצה מתוכו 2.5 חודשי מאסר במצטבר והיתרה בחופף. כמו-כן, הוטל עליו עונש מאסר על תנאי ופיצוי למתלון בסך 1,000 ₪. הערעור מופנה כנגד חומרת העונש.

2. ואלה המעשים: ביום 20.3.2016, נסע המערער עם שלושה אחרים ברכב. שוטר שהבחין כי הרכב נוסע במהירות כרז לנהגו לעצור, אך הלה האיץ את מהירות נסיעתו וחצה צומת ברמזור אדום. במהלך המרדף סטה הרכב מנתיבו, התנגש ברכב חונה ונעצר. לאחר שהרכב נעצר ירדו ממנו המערער והאחרים, והשוטר ניגש על מנת לעצור את הנהג. המערער הגיע אל השוטר מאחור והיכה בגבו פעמיים. השוטר הודיע לו כי הוא עצור ובתגובה הדף המערער את השוטר והפילו לאחור, לאחר מכן הכה בפניו במכת אגרוף, תפס באקדחו של השוטר ומשך אותו אליו, עד ששרוך האבטחה של האקדח נקרע. השוטר תפס את האקדח מידי השוטר. המערער ברח מהמקום וניסה להסתתר,

השוטר

הגיע אליו וניסה לאזוק אותו, אך הלה התנגד בכוח והמשיך בכך גם לאחר שהצטרף שוטר נוסף לסייע במעצרו. המערער נעצר רק לאחר שנעשה שימוש במכשיר טייזר פעמיים.

טענות הצדדים

3. ב"כ המערער טען כי עונשו של המערער חורג ממתחם הענישה הראוי והנוהג בעבירה בה הורשע. לעמדתו, בעניינו של המערער, שהינו בגיר צעיר כבן 19 שנים, יש להעדיף את האינטרס השיקומי, נוכח גילו הצעיר ונסיבות חיים קשות, כפי שפורט בתסקיר שירות המבחן. נטען כי נסיבות חייו של המערער והרקע המשפחתי בו גדל השפיעו עליו ועמדו ברקע לביצוע המעשים שבכתב האישום. נטען כי המערער עובר הליך שיקומי אמיתי למעלה מארבע שנים ודרך זו רצופה עליות ומורדות, אך למערער מוטיבציה להשתקם ולהתגייס לצה"ל והוא הצליח להכיר בדפוסי התנהגות בעייתיים אצלו. עוד נטען כי יש להתחשב בכך שהמערער הודה במיוחס לו וקיבל אחריות על מעשיו למן הרגע הראשון. נטען כי מאסר בפועל יעצור כליל את הליך שיקומו וטיפולו של המערער ואף יחזיר את הגלגל לאחור בעניינו. לפיכך, עותר הסנגור כי יוטל על המערער עונש מאסר שירוצה בעבודות שירות, תוך השארתו בנתיב שיקומי. הסנגור עתר, שוב, להמצאת תסקיר שירות המבחן לאור חלוף הזמן ולגופו של עניין חוזר על נימוקי הערעור. נטען, כי מדובר בזמן רב שחלף ולא נעברו עבירות נוספות.

4. ב"כ המשיבה התנגדה להמצאת תסקיר נוסף, ונטען כי יש לדחות את הערעור. מדובר במקרה חמור בו פוטנציאל הנזק ממשי, היה תלוי נגד המערער מאסר על תנאי שרק חלקו הופעל במצטבר ואין מקום להתערבות ערכאת ערעור. השיקום היה רצוף מהמורות ואינו מצדיק סטייה ממתחם הענישה. אין סיכויי שיקום גבוהים, שירות המבחן התייחס מהמערער. מכל אלו יש לדחות את הערעור.

תסקיר שירות המבחן

5. מתסקיר שירות המבחן שנערך בעניינו של המערער, יליד 18.9.1997, עולה כי הינו כבן 20 שנים, רווק, אינו עובד, בן למשפחה חרדית המוכרת לשירות הרווחה על רקע קשיים בתפקודי ההורים, בעיות התנהגות הילדים ומצוקה כלכלית קשה. המערער סבל מאלימות פיזית מצד הוריו ומהזנחה משמעותית. למערער 12 שנות לימוד. הוא לא התגייס לצבא בשל אי התאמה על רקע מעורבותו בפלילים. בעברו של המערער הרשעה בבימ"ש לנוער בעבירת אלימות. הוא הודה בביצוע העבירה והצליח להכיר בדפוסי התנהגות בעייתיים שלו, אך שירות המבחן התרשם מעמדה הגנתית

וקורבנית, נטייה לכעסים ורמת מתח גבוהה, לכך מצטרף רקע של שימוש באלכוהול. הוא שולב בקהילה טיפולית, אך הורחק לאחר כשלושה חודשים בשל מוטיבציה נמוכה. לאחר מכן שולב בהליך טיפולי במסגרת שירות המבחן, אך התקשה להגיע בזמן ובאופן רציף לפגישות שנקבעו עמו ולא התייצב למרבית הבדיקות לאיתור שרידי סם. בבדיקה היחידה אליה התייצב נמצאו שרידי סם, אך המערער שלל את ממצאי הבדיקה ושלל נזקקות טיפולית, תוך ששיתף ביכולתו להתחייב להליך טיפולי. הומלץ לבדוק התאמתו של המערער לריצוי מאסר בדרך של עבודות שירות והטלת עונש מרתיע של מאסר על תנאי.

דין

6. דין הערעור להידחות.

לזכות המערער עומדת הודאתו במיוחס לו, שהביאה לחיסכון בזמן שיפוטי ולייעול ההליכים, האחריות שלקח על המעשים, הבעת חרטה מצדו, גילו הצעיר ונסיבות חיים קשות, כעולה מתסקיר שירות המבחן. מאידך, לחובת המערער נזקפת חומרת העבירות שביצע ומידת הפגיעה בערכים המוגנים. המערער נהג באלימות חמורה כלפי שוטר במסגרת אירוע מתמשך ובמשך פרק זמן בלתי מבוטל, בו היו לו הזדמנויות שונות לחדול מכך. המערער אף משך בנשקו של השוטר בכוח רב ולאחר מכן התנגד בכוח למעצר. כל זאת, תוך הפגנת תעוזה רבה וזלזול עמוק בשלטון החוק ובנציגיו. לחובתו של המערער נזקף גם עברו הפלילי, הכולל עבירות של החזקת סכין וחבלה בצוותא בדקירות סכין, בגינו הוטל על המערער מאסר על תנאי בן חמישה חודשים, שלא היה בו כדי להרתיעו מלשוב ולעבור עבירת אלימות כארבעה חודשים בלבד לאחר מכן. בנסיבות אלה נדרש עונש מרתיע והולם. המערער אמנם הודה בביצוע העבירה, אך שירות המבחן התרשם כי עמדתו קורבנית ומצמצמת. באשר לאפיק השיקומי, מתסקירי שירות המבחן עולה כי המערער חסר את הכוחות והמוטיבציה הנדרשים ממי שחפץ להשתקם. כמו כן, המערער הביע קושי להתחייב לשיקום במסגרת פתוחה. בנסיבות דנן המערער יוכל להשתלב בהליך טיפולי במסגרת מאסרו.

לפיכך, העונשים שקבע בית משפט קמא מקובלים עלינו ולא מצאנו מקום להתערב בהם.

אשר-על כן, הערעור נדחה.

המערער יתייצב לריצוי עונשו ביום 22.4.18 עד השעה 10:00 בבית המעצר ניצן.

ניתן היום, ב' בניסן תשע"ח, 18 במרץ 2018, במעמד המערער ובאי כוחו וב"כ המשיבה.

שירלי רנר, שופטת

כרמי מוסק, שופט

רפי כרמל, שופט
אב"ד